

Bog over deres Bedrift. Det er overordenlig vaanfelig at afgjøre, hvor ſtor Indtægt Landbrugerne have, men det forekommer mig heller ikke, ſelv om det var Tilfældet, at en ſtor Deel af de ſkatteyndende Borgere, hvad jeg ikke beſtemt tør benægte, har mindre end 800 Rd., at denne Betragtning bør have nogen indflydende Afgjørelſe paa denne Sag, thi Skatteyndernes Byrde forøges jo ikke derved, at man gaar høiere med denne Underſtøttelſe end til 800 Rd. Vi have jo Finantsministerens udtrykkelige Erklæring for, at det finantſielle Reſultat bliver, ſom ogſaa den foregaaende Taler har viſt, det ſamme, hvad enten man fordeles Pengene efter det ene eller efter det andet System. Derſom en Betragtning af hvad Skatteynderne ſelv have i Indtægt var den ene „gyldige“, den afgjørende ved denne Leilighed, ſaa maatte Conſequentſen deraf blive den, at ingen Embedſmand maatte have over 800 Rd. aarlig, men det ærede Thing har jo for ſaa Dage ſiden voteret Rønninger for Embedſmænd til et Beløb af langt over 800 Rd. — det har voteret 2400 Rd. til Rectorer, 1800 Rd. til Overlærere, over 2000 Rd. til Overretſaſſeſſorer, 4500 Rd. til en Tolddirecteur o. ſ. v. —, alſaa have de ærede Skatteyndere jo derved ſelv erkjendt, at 800 Rd. ikke er eller kan være den normale Embedſgage, og den Betragtning, om Skatteynderne have mere eller mindre, bliver ſaaledes ikke her afgjørende, thi de Livsforhold, under hvilke Mængden af Skatteyndernes, og de, under hvilke Embedſmændenes leve, ere ſandelig meget forſkjellige. Mange af Skatteynderne, og netop Landbrugerne, kunne leve ganſte anderledes billigt, end det er Embedſmændene muligt; og det kan aldeles ikke nytte, at man her beraaber ſig paa „Standshenſyn“, thi der er Henſyn, der ikke kunne ſættes tilſide. En Skolelærer paa Landet kan maaffee — jeg veed det ikke, men det er muligt, — gaae med Træſto og Trøje i ſin Skole, men en Embedſmand kan ikke komme med Træſto og Trøje i ſit Contoir, det er ikke muligt.

Jeg vender nu tilbage til den Paastand, at de ſkatteyndende Borgeres Løn ikke ſhder det Allermindſte, enten man gaar til 800 eller

til 1000 Rd.; Spørgsmaalet er blot, om der er Trang tilſede i den Claſſe, der ligger mellem de to Summer, og det have vi nu Miniſterens Erklæring for, ſom jeg er overbevist om er grundet paa Sandhed. Jeg har ikke det Mindſte imod, at man har ſtorſt Sympathie for de Embedſmænd, der ere ſtillede paa de lavere Rønninger, thi det er ganſke viſt, at de haardeſt ſole Dyrtidens Tryk, men jeg vil dog tillige gjøre opmærksom paa, at der i den Claſſe, man her vil udelukke, findes nogle af de bedſte af Statens arbejdende Kræfter, der findes en ſtor Mængde af de Embedſmænd, der gjøre det Meſte af det Arbejde, hvorved Staten beſtaaer; og ſom derfor ogſaa have et Krav paa, at der bliver taget Henſyn til dem, naar det er vitterligt, at de trange.

Efter diſſe Bemærkninger ſkal jeg blot ytre, at det forekommer mig, at der endnu kan være en Grund foruden den, der ligger i Loven ſelv, til at komme Landſthinget imøde i denne Sag, ſom vi dog alle maae erkjende ikke har nogenſomhelſt poliitiſk Vigtighed, og det er den, at vi gjøre temmelig ſtarke Krav til Landſthingets Føielighed. Vi have ſendt det en Finantslov 3 Uger, før Rigsdagen kan ventes at blive ſluttet, og derved nødt det til at vedtage den en bloc, ſom den foreligger fra os, uden at undetſøge den. Vi have endvidere forſte Gang forhandlet et Forſlag om Rigsretſtilltal og vedtaget det, uagtet den Tillægsbevillingslov, paa hvilken det ſætter ſig, endnu ikke er vedtagen af Landſthinget, og vi gaae alſaa ligefrem ud fra, at Landſthinget i denne Sag vil være fuldkommen enigt med os, thi, derſom Landſthinget voterede nogen af de Summer, ſom vi have nægtet, og hvorfor vi have beſluttet at ſætte de afgaaede Miniſtre under Tiltale, vilde Folkethinget komme i en beſynderlig ſkav Stilling. (Nei!). Ja, jeg veed meget godt, at Rigsretſtilltalen aldeles ikke derfor vil tabe ſin Betydning, men det kan jo ikke nægtes, at det vil ſee meget beſynderligt ud, og derfor forekommer det mig, at der kunde være Anledning til at gaae ind paa Loven, ſom den foreligger fra Landſthinget, og det vil jeg for mit Vedkommende ſtemme for.